

Gondolatok a Fizikai-kémia óráimhoz egy előadó kapcsán ...

Gáspár Vilmosnak

I. Energia

Öljetek meg férgek!
Ostoba kunkori farkú sejtkekacok,
Lelkem más világba tér meg,
Inkább elveszek, de át nem alakulok!

Tapossatok el. A sárga földig,
út porába, honnan hazulról jöttem,
Nem mozdulok többé örök időkhöz
De fölöttem minden szekér megdőccen.

Égessetek el. Tüzes máglyán,
Hol száz izzó fahasáb ordibál.
Füstöm elszáll tovább árván,
szemekből könnyzsinórt cibál.

Öröljétek liszté, törjétek kerékbe
Malmotokra hajtom a vizet,
Befuraxom minden fehér kenyérbe
Atutazó vendég csak így fizet.

Mondjátok meg a lisztes molnárnak,
E keserű kenyér soha nem szárad
Legyek hányinger a „tisztos” kispolgárnak
legyek manna az őshordárnak.

Hajtsátok fejeteket álmra mélán
Lelkemet nem nyeli se sav, se tűz, se mész,
Gyilkos karotok lehullhat bénán
Mert át nem alakul, csak elvész.

II. Alapérzés

Már csak a lehetetlent érdemes megpróbálni,
a tantermek sora kísért engem.
„Utána beszélgethetünk” én arcomat törlöm,
bár félek, meglátjátok ha elérékenyedem.

A humanisták a holt latort támasztották fel.
Ugyanezt teszed te a fizkém nyelvvel,
segítsen meg a Visszhang téged, amely minden
gyermek lelkében is úgy szól, mint kagylóban a tenger.

„Hogy önmagát mindenkor perspektívában lássa!
Hogy legyen mire álljon az életben! S tudja:
mi a jó, s mi a rossz! Az autó a bőség,
a kényelem meg a rock kevés e földi útra.”

Hadd keljen ki a mag! Nincs baj, amíg remélünk!
Csak költeményt tudok küldeni és szeretetet.
Más iskolákban pudvás adatokat közölnek,
Nálunk péntek reggel embereket nevelnek.

Debrecen, 1999. április 4.